

„...új kihívást jelent, hogy merre haladjon mezőgazdaságunk.
Meggyőződésem szerint ez az út nem lehet más, mint az elektronika, a
csúcstechnika, a minőség, az ökológia és a jövedelmező gazdálkodás
harmóniájának megteremtése.”
(Győrffy Béla)

A nagy termés nyomában...

Kedves NÉV!

A 6 órás időeltolódás miatt bevallom nem könnyű olyan időszakot találni, ami a delegáció tagjainak és nekem is tökéletes az élménybeszámoló megbeszéléséhez, de hálásan köszönöm Fülöp László csoporttagnak, hogy élménydús napjaiban szakít rám időt!

2025. február 19.-én a delegáció folytatta izgalmas utazását a Thai világban. A nap célkitűzése volt eljutni Chiang Rai tartományba, mely Thaiföld legészakibb részén helyezkedik el.

Ebben a tartományban egy rizskutató intézetben tettek látogatást utazóink és egy dohányfeldolgozó üzemet tekintettek meg. Úgy érzem, hogy engednem kell egy kis bepillantást nyerni ezen érdekes termesztési kultúrákba és nem melleleg nagyon ízletes növények termesztési rejtelseibe.

A rizs, a kukoricát követően, de a búzát megelőzve a világ második legfontosabb

gabonafajtája. A világ rizstermésének több mint 90 százaléka származik Ázsiából, ahol legnagyobb részben még ma is kézzel ültetik a növényt a földeken. Ázsiában ideális a klíma a rizstermesztésre, éppen ezért több, mint 200 millió rizsfarm található a világnak ezen felén. Érdeemes megemlíteni, hogy főként vidéken, több millió embernek ez az egyetlen bevételi forrása. Termesztése alapvetően kétféle módon történik: árasztásos vagy száraz módon.

A rizs jól tűri a vízzel való elöntést, mivel a gyökerei számára az évezredek alatt egyfajta átszellőztető alapszövetet fejlesztett ki- ez az úgynevezett aerenchyma, amely a rizs szöveteiben a gázcserét szabályozza. Az árasztásos rizstermesztés előnye, hogy alacsony a gyom- és kártevő-veszély. A szárazrizs ezzel szemben a mai rizsfajták alfaja. Ezek termesztése azonban körülményesebb, és olyan területeken történik, ahol viszonylag kevés a csapadék. A szárazrizs-termesztéshez magas nedvességtartalmú levegőre van szükség, és a parcellákon meg kell küzdeni a gyommal. Így a szárazrizs hozama egyértelműen alacsonyabb, de intenzív aromája miatt igen keresett termék. Az árasztásos termesztésnél a területeket vagy a heves esőzések, vagy a kiöntött folyók árasztják el. A már elárasztott területeken két-három hétig előnevelt rizspalántákat ültetnek. Kb tíz centiméteres vízréteg fedi a rizsföldeket. A vízmennyiséget gátakkal és árkokkal szabályozzák. Ha a víz túl gyorsan folyik, az tápanyagot és földet visz magával. Ha túl lassan folyik, akkor alga képződhet. Amennyiben optimális a víz mennyisége, akkor a rizs gyorsabban nő, de ha nincs elegendő, akkor növényvédő szereket kell a kártevők ellen alkalmazniuk a helyi gazdáknak.

A rizs fejlődése során általában, és amennyiben indokolt, kétszer juttatnak ki műtrágyát. Először, amikor a növény két-három hónapos, és még egyszer augusztusban vagy szeptemberben, közvetlenül a virágzás után. A betakarítás általában novemberben és decemberben történik. Ehhez néhány nappal az aratás előtt a vizet elvezetik, hogy a kis

rizskombájnok fel tudjanak menni a földekre. Az átlagos hozam, amit a gazda elvár, körülbelül 500 kg/rai, átszámolva ez körülbelül 3 tonna hektáronként.

A nap a dohányszárító üzemben folytatódott a delegáció számára.

A dohány termesztése Ázsiában régióként eltérő módszereket követ. Általában a meleg, napos éghajlatot kedveli, a jól szellőző, közepes termékeny talaj az ideális. A magokat először palántanevelő ágyásokban vetik el, ahol kb. 8 hétig nevelkednek. A palántákat 50-60 cm tőtávolságra ültetik, rendszeres gyomlálást, és öntözést igényel a növény. A dohányvirágokat gyakran eltávolítják, hogy a levelek nagyobbak és jobb minőségűek legyenek, ezt az eljárást nevezzük „tetejezésnek”.

Betakarítás után a dohányleveleket levegőn szárítják, vagy mesterséges hővel. Az erjesztési folyamat során a levelek fermentálódnak, mely során eltávozik a növény keserű íze és egyre jobban előbújnak az aromák.

A modern mezőgazdasági technológiák is nagyban segítik a dohánytermesztést Thaiföldön.

2025. február 20.-án a delegáció folytatta utazását Chiang Mai-ba, ahol kakaó ültetvény és feldolgozó került megtekintésre.

Mindenképpen érdemes tudni, hogy a kakaófa természetes élőhelye az örökzöld esőerdők alsó szintje, de az éghajlati tényezőknek köszönhetően Thaiföld különböző területein bátran termelhető.

A csapadék bármely más időjárási tényezőnél jobban befolyásolja a kakaófák éves termés eredményeit, mivel a fák rendkívül érzékenyek a vízhiányra. A csapadék optimális szintje évente 1 500 - 2 000 mm. A kakaónak tápanyagot tartalmazó talajra van szüksége, hogy a gyökérzete jól fejlődjön. A kakaó a pangó vizet csak kevésbé tűri. Mivel érzékeny a vízhiányra, a talajnak víztartónak és jó vízelvezetőnek is kell lennie. Apró virágai az egész fát beborítják, azaz a fa törzsén is nőnek. Évente a csaknem

százezer virágból kb. 5 % porozódik be, mivel erre a virág kinyílását követően csak néhány óra áll rendelkezésre. A kakaóültetvényeken a beporzást a munkások kézzel is végzik.

A fák egész évben virágoznak és folyamatosan teremnek. A kisfarmeri termelés hozama általában 200 -700 kg/hektár, nagy ültetvényeken a 3000kg sem lehetetlen. A fő betakarítási szezon októberben kezdődik, mely után a kakaóbabot a lehető legrövidebb idő alatt kifejtik a hüvelyből, mivel az gyorsan csírázásnak indul, s akkor már nem alkalmas a fermentációra. A hüvelyből való kibontás után a kerül sorra a fermentálás és a szárítás folyamata.

Újabb útileírással hamarosan jelentkezem!

A képeket a [Hírek rovatunkban](#) láthatják és a tudósítást is ott olvashatják, vagy megnézhetik a [Facebook](#) csoportban, de a [Galériában](#) is elérhetők!

Jenei Beáta, a X. Kukorica Tanulmányút (Thaiföld) kapcsolattartója.

Kiadja: A Magyar Kukorica Klub Egyesület; Felelős szerkesztő: dr. Szieberth Dénes

[Facebook](#)

Erre az email címre kérjük, ne válaszoljon!

Ezt a Hírlevelet Ön azért kapta, mert regisztrált a Magyar Kukorica Klub Egyesület honlapján, és bejelölte, hogy szeretne hírleveleket kapni.